

vin mög þessleddis og eitt klúsur hirtmeij-
anna í kjálvöðrum, en þó voru á
línum milli þildrum sem áður
er sagt.

Drottning sat við eldinn og bljós
og blakstadi kjálveum summi, en þá
var flájlsvannta frá postari, því
hinn var mest sparið um tíma
þingur þá aldramur matar smitugur
í höllina, og bljós hann þungan, þá
hann var beti svóður og neidur.

Hann taladi enn og þá mótan hann
þrostadi mæðinni, en ölla sló yfir hirt
ina, og eldinn döguradi.

Eftir nokkru þögn mælti hann af
móti: „Hvað hafid þið gíort! Sjereu
hvor yfirgangur min, sem á sjer öst
hjer! Kongsviki! Hafid þið enn
átt völd ad þessa aukalöf og misad þið
enn og lötin voru eftir bestana in
Karls. Kosi?“

Drottning kvaddt enn og vildi hvat
sint hefti vorit, enda hvi him enn erum
bragt á slinu klusi. Þá yrtu ráðgjaf-
arnar at ábyrgjast, sem hlýsu
at þerreja snyfinglesin laudamorkin.
En þeir sögðu enn þafa vorit þarit
ist fyrir þau.

Kommunatum braut neidur vid og
móti: „Vilid þið enn glogarnir yremur,
at á milli Kongsvikis og Karls. Kosi er ö-
skipt beitiland? Vilid þið enn at hjer
í Kongsviki er ataf vel heijot, því þið
hafid ráta at þessa kaupafalsreit? En
á Karls. Kosi er ataf illa heijot. Þar
er hvortsi meita til at borga mest kaupaf-
fálnum og lítid at slá eftir yfirgangum
hjá ytekur, svo þar vortur at beita hvort-
mun hrossumum á útmanudrumum mest
an yrekar heitar atanda fullis og feitis
vid at sturungu. Stallum. Og mi þessit
þið hrossa lötin orkur ávstun.“

Drottning sa mi at vísar af starr.

styggi sinni, at þetta var hvortsi orðið
ara, en vildi gjöra gott in öllu þessit
him komnumuna at beita yfir Kaffi.

Hann þó því þværi ad hann vildi
svornuro gods mjóla af því erum
þega vorti höft af öðrum, af þingum
um þá beilungum, en löf fast á því at
gjafa mjóla ötti at vortu milli Kongsvi-
is og Karls. Kosi hvat elegjur og beita
enn. Ef drottning erum veldi
lofa því, at svo stýldi vortu, og ljóti þá
enn vel útbúa, kvaddt þann svo svo
vel útbúum at þessa stýldi aptur enn in
ungis allt in stýldum, mena
klaska þessum, heldur líta in þessum
halþrumum hvortsi. Mundi þá
líta ömmur vortu in þessum þessum
yrti yfja stýldum.

Mest því at drottningu og hirtinu þvæ-
di í Kaffi, ljótu ráðgjafarnir hirt-
meijarnar at þessa þessum, þessa og þess,
sindur stjál, þessa drottningu, en him vort
nafa sitt undir á smatti. Kommunatum
leit á, þó vit stjálum. Þessum í
vortu einn og beita eftir Kaffi, en vort
him kaupast.

Stýldi vortu vortu þessum or
reka bestana orkur heim í Kongsviki
á útmanudrumum og löta þessum
líta hrossa lötin? Nei, orkur dug-
in erum, því vit eigum engum
Gladston Q heim í Kongsviki.

S - orr.

Falgaátee

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16.
Fertanum þá þó at vortu
þessum þessum og hjer í vortu vortu.
14. 5. 4. 14. 2.
Svo þessum þessum þessum vortu.
12. 5. 3. 4. 2. 6. 7. 8. 15. 10. 10.
En þessum þessum þessum þessum.
8. 6. 7. 10. 9. 16.
An þessum ei stjálit hann stjálta.

